

Prinsen og kortklubben: »Man kaldte ham ikke franskmand for ingenting«

Det var ikke uden spilleånd og armbevægelser, når prins Henrik sås med kortklubben, der både mødtes på slottet og i Brabrand.

Ægteparret Ole Brun Madsen og Ruth Hyldgaard Brun Madsen ved kortbordet i hjemmet i Brabrand, som ofte har haft kongeligt besøg. Foto: Morten Lau-Nielsen

Der fandtes en tidslomme i prins Henriks liv, hvor de formelle toner blev afløst af jubelscener, konkurrencestemning og et stærkt kammeratskab. Et vindue ind til et sted, hvor offentligheden ikke så med, og hvor prinsen i sin fritid slappede af blandt venner:

En forsamling af forskellige personer sidder ved et bord i en villa ved Brabrand-søen i Aarhus. De har alle det tilfælles, at de elsker kortspil. Bordet tilhører Ole Brun Madsen og hans kone, Ruth Hyldgaard Brun Madsen. Programmet står på en hjernevidende omgang tarok, som er et ældgammelt kortspil hvoraf bl.a. whist og bridge udspringer fra.

En af personerne er prins Henrik, som er medlem af Den Kongelige Tarokklub. Den møder Vestre Landsdelskommandos Tarokklub, hvor Ole Brun Madsen er formand.

De to klubber mødes hvert år i påsken, og traditionen tro foregår kortspildysten hver anden gang hos Ole Brun Madsen og hver anden gang på Marselisborg Slot. Denne dag står slaget i Brabrand, og Ole Brun Madsens to børnebørn på 11 og 13 år er i al hemmelighed sat til at stå for frokostmenuen. Gæsterne er henrykte over maden og tror først ikke på, at maden er tilberedt af børn.

”Det var fantastisk. Man kaldte ham ikke franskmand for ingenting. Han kunne virkelig juble, hvis han selv gjorde noget rigtig godt”
Ole Brun Madsen, formand for Vestre Landsdelskommandos Tarokklub.

»Men prins Henrik rejste sig og slog armene ud. Han holdt en pæn tale og spurgte de to drenge, om de ville være hjælpekokke, næste gang vi skulle mødes på Marselisborg,« mindes Ole Brun Madsen om den dag i 2011, da prinsen var til kortspil i Brabrand.

Da de to klubber året efter mødtes på slottet, blev drengene hentet ned i køkkenet med det samme, og Ole Brun Madsen så dem ikke igen før frokosten, hvor de passede buffeten.

»Jeg var lidt nervøs, for mens jeg havde dronningen til bords, skulle jeg samtidig holde øje med de to drenge. Men de levede virkelig op til rollen og blev Facebook-venner med nogle af dem fra køkkenet bagefter,« siger han og tilføjer, at drengene to gange siden har lavet mad til kortklubben, og at prinsen de følgende år stadig spurgte ind til dem.

»Jeg synes, at det er et meget sødt træk, at han huskede den slags og gad sende en hilsen til dem.«

Prins Henrik takker for arrangementet i Brabrand i 2012. Bagved står de to små kokke, som prinsen efterfølgende inviterede op på Marselisborg slot. Foto: Privat.

En rigtig franskmand

På trods af spillets kompleksitet var det ikke en af de kortklubber, hvor stilheden fylder lokalet i timevis. Og prins Henrik var heller ikke bleg for at komme med høje jubeludbrud ved bordet.

»Det var fantastisk. Man kaldte ham ikke franskmand for ingenting. Han kunne virkelig juble, hvis han selv gjorde noget rigtig godt. Samtidig kunne man også mærke ærgrelsen. Han blev ikke sur, men hvis han havde satset hele butikken, og det så gik galt, kunne han slå ud med armene på rigtig fransk manér.«

Ole Brun Madsen fortæller, at prinsen var en udpræget gambler, som ikke spillede for sjov. Han ville vinde. Alligevel kunne han heller ikke lade være med at blive begejstret på de andres vegne, når det gik dem godt.

I 2011 mødtes de to tarokklubber Vestre Landsdelskommandos Tarokklub og Den Kongelige Tarokklub, hvor prins Henrik spillede, på Marselisborg slot. Foto: Privat.

Den ældste kendte omtale af tarokspillet er fra 1400-tallet, men ingen ved præcist, hvornår det egentlig er opstået. Samtidig er spillet ikke længere så udbredt, og reglerne har derfor formet sig forskelligt, alt efter hvor man befinder sig, hvilket har ført til et par diskussioner mellem prinsen og de danske spillere.

»Vi diskuterede altid, om de danske regler skulle laves om. Prins Henrik syntes, at vi burde indføre nogle af de franske regler. Men vi holdt meget fast på, at når vi spiller i Danmark, så er det også med de danske regler, og det accepterede han så. Men ikke mere end at han alligevel tog det op hver gang.«

En hjemlig atmosfære

Ole Brun Madsen fortæller, at prins Henrik var meget behagelig at omgås privat. Der var ikke en skare af sikkerhedsfolk omkring ham, hvilket var med til at forstærke den uformelle stemning.

»Jeg tror, at alle mennesker ville blive noget benovet, første gang de bliver inviteret til noget hos de kongelige. Men de har været ualmindelig gode værter, så jeg har følt mig tryk og hjemme. Det var også tydeligt, at de selv nød den afslappede atmosfære, når vi spillede kort.«

Det var aldrig tilfældigt, hvordan kortspillerne var placeret omkring bordet på Marselisborg, for det var vigtigt for prins Henrik, at alle lærte hinanden at kende. Han var generelt mere i centrum, når det foregik på slottet, hvor han tog sig af sine gæster og jokede ved bordet, end når han var gæst i Brabrand.

»Han var den perfekte vært. Stemningen var fantastisk god og fyldt med humor. Han gik meget op i maden til frokost, hvor der altid var lækkerier og en drink eller en kop kaffe til kortspillet. Og når vi var færdige, havde han altid en gave til det vindende hold.«